

Šk. god. 2010./2011.

BARILKO

ŠKOLSKI LIST OŠ BARILOVIĆ

Br. 4.

VREMEPLOV

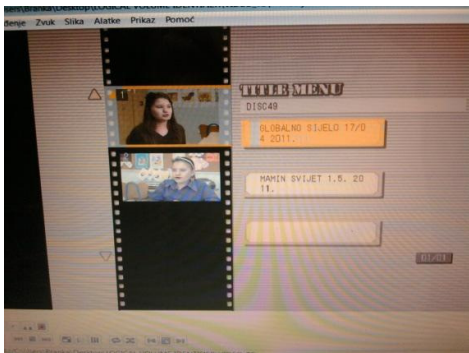
Školska godina bliži se kraju i pravo je vrijeme da se vratimo na početak. Posebno nas veseli što naše novine sada može čitati i onih 18 prvašića koliko ih je u rujnu upisalo prvi razred, a sad već znaju čitati i pisati kao veliki. **Nastava je počela 6. rujna**, a već 10. rujna obilježili smo **Hrvatski olimpijski dan** kvizom, sportskim natjecanjima u graničaru i odbojci za učenike te prijateljskim odbojkaškim susretom učiteljskih ekipa Barilovića i Netrećića. I ove smo godine, četvrti puta zaredom, sudjelovali u akciji **Eno Tree Planting Day**. U sklopu kampanje za mir i okoliš, pod motom Mir je zelene boje, 23. rujna u školski vrt zasadili smo grm borovice. Već 29. rujna četvrti razredi vlakom su putovali na **terensku nastavu u Zagreb** gdje su obišli kulturno-povijesne znamenitosti hrvatskoga glavnog grada. Učenica 4. r. **Ema Lasić** 30. rujna u Zorin domu dobila je posebnu **nagradu Grada Karlovca** na natječaju Moja prva knjiga za slikovnicu Ribica i rak vitez. Školska knjižnica obogaćena je tako i drugim Eminim naslovom. Učitelji su sudjelovali u **bicikljadi** novom dionicom Poučne staze Skradska gora □ Korana

3. listopada. **Blagoslov kruha** imali smo 20. 10., ovoga puta uz pjesmu i glazbenu pratnju vjeroučitelja Jure Gagića. U povodu **Dana bijeloga štapa** 27. listopada Ema je poklonila unikatno taktilno izdanje svoje slikovnice Potraga za Cikijem Udruzi slijepih i slabovidnih osoba Karlovačke županije Uska. Članica Udruge gospođa Danica Rob oživjela je promociju u Knjižnici i čitaonici za mlade svojim čitanjem teksta slikovnice na brajici. **Integriranim danom** posvećenim **Africi** 28. listopada podržali smo akciju prikupljanja pomoći za Etiopiju. Posjetio nas je i Mladen Kuka koji je proputovao dobar dio Afrike, pa

između ostalih zemalja i Etiopiju, te nam je prenio svoja zanimljiva iskustva i dojmove o toj zemlji. Pridružili smo se obilježavanju **Mjeseca hrvatske knjige** (15. listopada-15. studenoga) izradom **straničnika** koji su bili izloženi u Gradskoj knjižnici „Juraj Šižgorić“ u Šibeniku. **Dan sjećanja** na žrtve Domovinskog rata, Drugog svjetskog rata i poraća obilježen je misom u Crkvi Majke Božje Fatimske te polaganjem vijenaca ispred spomen-obilježja na Belaju. U programu su sudjelovali učenici PŠ Belaj i sedmog razreda. Učenica 7. r. **Ana Milas** osvojila je **drugo mjesto** na županijskom natječaju za najbolji likovni rad na temu „**Živim život bez nasilja**“ u okviru kampanje za suzbijanje nasilja nad ženama i nasilja u obitelji koja se od 8. do 24. studenoga provodila na području cijele Republike Hrvatske, uz financijsku potporu UN-a. Učiteljica **Anka Grman** održala je sa svojim 4. r. i školskom knjižničarkom **radionicu** izrade **taktilne slikovnice** u OŠ **Dubovac** u povodu 3. prosinca **Međunarodnog dana osoba s invaliditetom**. Prodajom učeničkih radova do kraja prosinca prikupili smo ukupno 3363,01 kn. Poslali smo ih u Etiopiju te time omogućili kupnju 672 udžbenika ili 17 klupa i 34 stolice – opreme za cijeli jedan veliki razred! **Prvo polugodište završili** smo božićnom priredbom **23. prosinca** u MŠ koja će se pamтити i po nastupu učiteljskog zbora, nagrađenog burnim pljeskom.

prilog o Emi u emisiji **Mamin svijet**.

U nedjelju, 17. travnja članovi **GLOBE** skupine OŠ Barilović pridružili su se brojnim planinarima na tradicionalnom **proljetnom pohodu HPD "Vinica" iz Duge Rese** s Vinice na Martinščak. Naši **volonteri** iz šestog, sedmog i osmog razreda 19. travnja posjetili su **Krapinu i Mariju Bistricu** sa svojim vršnjacima iz Centra za odgoj i obrazovanje djece i mladeži iz Karlovca. Dobar glas daleko se čuje, a glas o Emi Lasić dopro je do milijunskog gledateljstva hrvatskih televizija. Najprije je 17. travnja emitiran prilog **Emi kakve nema** u **Globalnom sijelu** na **HTV1**, a potom je 1. svibnja **Doma TV** donijela

Proljetni praznici počeli su **21. travnja**, a nakon proslave **Uskrsa** i **Praznika rada** **1. svibnja** proljetni odmor je završio, a mi smo ponovno sjeli u školske klupe. **Dan škole** 4. svibnja obilježen je već tradicionalnom, šestom po redu **biciklijadom** koju smo ovaj put vozili do **PŠ Siča**. Uz načelnika općine Dražena Perakovića, biciklijadi se priključilo i više roditelja i mještana pa možemo reći da poprima sve masovniji karakter. Učenici su od prikupljenih plastičnih čepova ispred škole iscrtali veliki bicikl i ekološku poruku **Vozi pravo, živi zdravo**. Program je dopunjen i kratkom šetnjom do Lučice i slapa na Korani. „Tehnička“ ekipa naše škole sastavljena od učenika 5. r. zaslužila je čestitke za sudjelovanje na županijskom natjecanju **Sigurno u prometu** 6. svibnja u Karlovcu, a **Karlo Mateša** iz 7. r. za osvojeno **7. mjesto na državnom** natjecanju mladih tehničara u Puli održanom 8.□11. svibnja. Zahvaljujući Općini Barilović učenici naše škole u Dugoj Resi su besplatno gledali **mjuzikl Josip i čudesne boje njegovih snova** i nadahnuli se njegovim plemenitim porukama. Za osvojeno **3. mjesto** na državnom natjecanju **Lektira u slici** 3. lipnja u OŠ Vojnić nagrađen je učenik 3. razreda **Antonio Vratarić** za ilustraciju djela Miševi i mačke naglavačke, a priznanje za mentorski rad zaslužila je i njegova učiteljica Danijela Zatezalo! Zavidan je to uspjeh postignut u konkurenciji 1053 rada iz cijele Hrvatske!

Našim smo vremenoplovom doplovili ponovno do sadašnjosti, do **kraja nastavne godine** i **15. lipnja**. Mnogo toga što nam je ispunjavalo srca i hranilo naš mozak nije spomenuto u ovom kratkom kronološkom pregledu, ali je ostalo u nama. Kad pogledamo unazad, i ova školska godina je potvrdila našu otvorenost za nova iskustva, orijentiranost ekologiji i humanitarnim projektima, ali i njegovanju tradicijske kulture. Ovaj broj školskog lista time zaključujemo, ali tim putem nastavljamo dalje. Na tom putu možete nas pratiti i preko portala škole na adresi www.os-barilovic.skole.hr i Facebooka!

Zabilježila: Branka Dojčinović, školska knjižničarka

IMPRESSUM

Barilko, list učenika OŠ Barilović
Br. 4., šk.god. 2010/2011., lipanj 2011.
Urednica:
Branka Dojčinović, knjižničarka

Izdavač: OŠ Barilović
Barilović 96, 47252 Barilović

Za izdavača:

Vesna Car, ravnateljica
os-belaj-001@skole.t-com.hr

Fotografija naslovnice: uč. mat. Ivana Tuškan
Suradnici: uč. RN i PN, stručna suradnica, tajnica

TO SMO MI:

MALA ŠKOLA I IGRAONICA, UČITELJICA IVANA TUŠKAN

MALU ŠKOLU POLAZI 6 UČENIKA: NIKOLINA DUJAM, MARTIN ŠTEFANAČ, DOMINIK KRIVAČIĆ, TOMISLAV ŽUBČIĆ, TEA MAGLIĆ I MORANA ŠKRTIĆ.

TIJEKOM GODINE MARLJIVO SMO UČILI, CRTALI, BOJALI I PRIPREMALI SE ZA SLJEDEĆU ŠKOLSKU GODINU KOJA NAM DOLAZI POLAKO.....

ALI DA MI NISMO USAMLJENI, PRIDRUŽUJE NAM SE I IGRAONICA. ŠKOLA NAM JE TADA PUNA SMIJEHA, IGRE, VESELJA I DOBRE ZABAVE. IGRAMO SE RAZNIH IGRICA, ŠETAMO PO NAŠEM BARILOVIĆU, UPOZNAJEMO NAŠ KRAJ.....

NADAMO SE DA ĆE I SLJEDEĆA ŠKOLSKA GODINA BITI PUNA DJEČJEG OSMIJEHA, IGRE I VESELJA....

VELIKI POZDRAV OD MALE ŠKOLE, IGRAONICE I
UČITELJICE IVANE.

TO SMO MI:

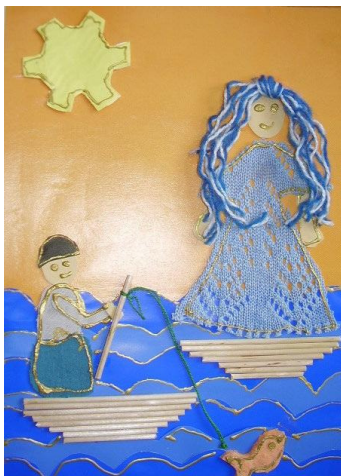
PRVI I ČETVRTI RAZRED MŠ BARILOVIĆ, UČITELJICA ANKA GRMAN

Prvi razred: *Karla Belavić i Natali Dobrinčić*

Četvrti razred: *Katja Jozić, Domagoj Krivačić, Ema Lasić, Lovro Peraković, Josipa Polović i Milica Resanović*

NOVE KNJIGE EME LASIĆ:

TAKTILNE SLIKOVNICE ZA PRAG

Prilogodbu „Priča iz davnine“ Ivane Brlić-Mažuranić, s posebnim senzibilitetom prepjevala je Ljiljana Ivković, odgajateljica iz Zagreba. „U stihu i rimi o davnjoj davnini“ priče su za djecu vrtičke dobi. Ljiljana je vidjela na televiziji emisiju o našoj učenici Emi Lasić i pozvala je da zajedno sudjeluju na prednatjecanju za Međunarodni natječaj na području taktilne slikovnice Typhlo @ Tacus. Tandem Ivković-Lasić poslat će slikovnicu „Ribar Palunko i njegova žena“, Ljiljana kao autor teksta, a Ema kao ilustrator. Među članovima prosudbene komisije nalazit će se slijepa i slabovidna djeca te tako pridonijeti odabiru najboljeg uratka. Pet najboljih slikovnica šalje se na međunarodno natjecanje u Prag.

Još jedno dobro iskustvo, kako za Emu tako i za mene, njezinu učiteljicu.

Anka Grman

ZAR VEĆ U PUBERTETU ? ? ?

Za ovogodišnji natječaj „Moja prva knjiga“ Ema je napisala svoju četvrtu knjigu. Ilustrirala ju je tehnikom tuša.

MOJ KRAJ

Svakom je njegov kraj najlipši, pa tako i meni moj. U njemu se najbolje osjećam jer sam doma. Svaki dan promatram njegove promjene. Svako godišnje doba nosi u sebi neku svoju lipotu. Leti na njivama i livadama vidim ljude kako delaju neki posal. Tada je moj kraj najživlji. U zraku se osjeti miris suvog sena kog ljudi spremaju da bi imali u zimi čim prerant svoje životinje. Jesen je najbogatije godišnje doba. Tada ima sliv, rušak, jabuk... Bere se krumpir i kukuruza. Ljudi moraju it u grm da bi napravili drva za zimu. Kad u zimi zapada snig i sve bude belo, dica se sanču i skijaju. Sve je lipo i dobro, a pogotovo ako imate dobre susede, koji se ne ljute ako se cesta ugladi i napravi led, pa se ne more projt s autom, dok se ne baci koja lopata peska. Ako mene pitate proleće je ipak najlipše. Nije važno kaj je dan dulji, kaj se tice vraćaju i priroda se budi. Najbolje je kad uzmeš loptu i po celi dan s dečkima igraš nogomet.

Domagoj Krivačić, 4. r.

<p>Domagoj Krivačić,</p> <p>4.r</p>	<p>Ema Lasić,</p> <p>4.r</p>	<p>Katja Jozić, 4. r.</p>
---	---	---

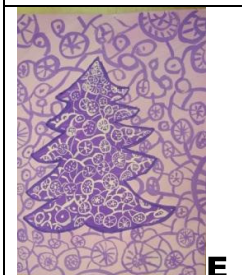

NATJEČAJ: EU u ŠKOLI; Pomažući drugima pomažem i sebi

<p>Ema Lasić</p> 	<p>Domagoj Krivačić</p> <p>Nacrtaj stih o cvijetu (4. r.)</p>	<p>Katja Jozić</p>
--	---	--

<p>Domagoj Krivačić</p> 	<p>Lovro Peraković</p> 	<p>Josipa Polović</p> 	<p>NATJEČAJ: Kulturna baština (4. razred)</p>
---	--	--	---

 <p>Ema Lasić,</p>	 <p>osipa Polović,</p>	 <p>Domagoj Krivačić,</p>	 <p>Katja Jozić,</p>	<p>LIK Smotra likovnog stvaralaštva 2011. (4. razred).</p>
---	---	--	--	---

<p>Katastrofe i djelovanje žurnih službi</p> <p>Ema Lasić, 4. r.</p>	 <p>Karla Belavić, 1. r.</p>	<p>Skupni rad: Ema, Katja, Josipa</p> <p>VOLIM HRVATSKU!</p>
---	---	---

		<p>slika (slijeva nadesno):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ljudska prava; 2. i 3. Izlet u Zagreb; 4. Projekt Škole za Afriku; 5. Leskovac, blagdan Gospe Lurdske
Lovro	Katja	Natali
Ema	Josipa	Karla
Poštanska marka	Straničnici	Lektira u školi – likovni natječaj
 <p>ma</p>		 <p>Domagoj</p>

UČIMO DANAS ZA BOLJE SUTRA

Sjećam se, bilo je to jednog poslijepodneva, prije dvije godine. Začuo se zvuk mog mobitela. Bio je to Josip, moj prijatelj. Nazvao me i upitao bih li se učlanio u Dobrovoljno vatrogasno društvo. Rekao sam da ću razmisliti i javiti mu kasnije.

Vrijeme je za večeru. U drugoj prostoriji čujem na televiziji glas spikera: „U zadarskom zaleđu buknuo je velik požar. Zahvatio je borovu šumu, nisko raslinje i travu. Vatra guta sve pred sobom. Požar se brzo širi prema naselju. Prijeti velika opasnost da zahvati i kuće. Slijedi brza intervencija vatrogasaca. Vatra je brzo ugašena, spašeni su ljudi i njihova imovina.“ Ovaj put sve je dobro završilo, ali nije uvijek tako.

Odluka je pala. Učlanio sam se u DVD Barilović i došao na svoju prvu vatrogasnu vježbu. Na početku vježbe stariji vatrogasac nam je sve objasnio. Nastavili smo vježbati tri puta tjedno. Krenuli smo na prvo natjecanje u Jurovski Brod. Nakon nastupa svih ekipa čekali smo rezultate. Bili smo iznenađeni, ali i ponosni. Osvojili smo drugo mjesto. S još većom voljom nastavili smo vježbati i dalje. Približilo se naše drugo natjecanje: „Kup četiri rijeke“. Više se i ne sjećam koliko je ekipa sudjelovalo. Približavao se kraj i proglašenje pobjednika. Bili smo uzbuđeni i nestrpljivi. Konačno, objava rezultata. Prvi smo! Svi veseli i nasmijani držali smo pehar. Zbog osvojenog prvog mjesta predsjednik Dobrovoljnog vatrogasnog društva odveo nas je na Dane piva, da uz čašu soka i veliki perec proslavimo prvo mjesto i pobjedu.

Nakon tih vježbi shvatio sam kako je lijepo biti vatrogasac. Ne samo zato što se može ići na natjecanje i osvajati pehare već zato što vatrogasci pomažu ljudima. Znam da sam ja još premalen i premlad da bih išao u stvarnu akciju gašenja požara. Naučene vještine i znanja sam usvojio. Nadam se da ću ih imati prilike pokazati kad odrastem. Ipak moja je najveća želja da bude što manje požara i drugih katastrofa na Zemlji.

Domagoj Krivačić, 4. r.

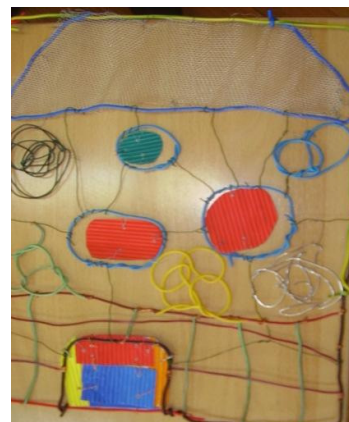
Skupni rad učenika 4. r. : Ema Lasić, Katja Jozić, Domagoj Krivačić, Josipa Polović RUHO NAŠIH STARIH - narodna nošnja barilovičkog kraja
PLES: RAŠPA
Tehnika: Akril na platnu
Rad poslan u Šibenik, natječaj mdf (Međunarodni dječji festival u Šibeniku)

TO SMO MI: DRUGI I TREĆI RAZRED MŠ BARILOVIĆ, UČITELJICA DANIJELA ZATEZALO

MI SMO ŽIVAHNI, HRABRI I ODLUČNI U SAVLADAVANJU SVAKE PREPREKE I UVIJEK SPREMNI NA NOVE IZAZOVE.

Ponosimo se likovnim radovima za LIK na temu „Pročelje“. Županijsko natjecanje su prošli radovi Mihaele i Tomislava. Njihovi radovi su bili izloženi na izložbi u OŠ Braće Seljan. Rad Tomislava Štefanca je izabran za državnu razinu.

Mihaela Maglić, 3.r.

Tomislav Štefanac, 3.r.

Naročito smo ponosni na Antonija Vratarića jer je svojim radom osvojio 3. mjesto na državnom natjecanju „Lektira u slici“. Kroz likovni izričaj predstavio je poznato književno djelo „Miševi i mačke naglavačke“

Antonio Vratarić, 3. r.

Za natječaj Gradske knjižnice u Šibeniku izradili smo straničnike za knjige s motivom osobitosti svoga kraja.

Projekt Afrika otkrio je u nama sklonost prema vezi. S lakoćom smo vezli podmetače za čaše. Bilo je smijeha, ali i suza zbog pokoje kapljice krvi. Prodajom podmetača uvećali smo iznos prikupljenog novca za afričku djecu.

Tijekom Korizme svako smo jutro marljivo izrađivali proljetnice, zečiće i pisanice s čistaćicom Đurđom. Uskrсни kutić uljepšali smo maslinovim grančicama, travom, kokošima i pilićima.

Spretni smo i u gimnastici. Učiteljica Mirjana nas s puno ljubavi vježba i priprema za natjecanja. Antonio Vratarić je osvojio 2. mjesto na školskom sportskom natjecanju iz gimnastike, a Andreja Dujam 3. ☺

„Zadovoljna sam jer me moji prijatelji gledaju kada nastupam i plješću mi“, Andreja Dujam, 3. r.

„Volim gimnastiku. Sretan sam kada naučim neku novu vježbu“, Tomo Marčac, 2. r.

ROĐENDANSKA PROSLAVA

Jednoga dana, djevojčica je ustala iz kreveta i rekla:- Danas je moj rođendan! Hura!!! Mama uđe u sobu. Djevojčica očekuje maminu čestitku. Mama kaže:- Hajde, ustaj! Na doručak i onda u školu. Što čekaš Marijana? Napravila je sve što je mama rekla. Krenula je u školu sretna, ali i malo ljuta na mamu. Mama se kasnije sjetila kćerinog rođendana. Mama brzo napravi tortu. Ode u dućan po poklon. Marijana iz škole dovede petnaest prijatelja. Mama otvori vrata i čestita joj deseti rođendan. Pokloni joj barbi kuću. Marijana je bila presretna. Marijana reče:- Jakove, ovo mi je najljepši dar. Hello Kitty deka i bijeli medvjedić od krzna su me također obradovali. Krenimo u šetnju. Veselo društvo je pjevajući ušlo u šumu. Zaigrana Marijana nije primijetila da joj je medvjedić ispao. Ostao je ležati pod stablom bukve. Na medvjedića je s drveta pao svjetlucavi prah. Medvjedić je oživio. Krenuo je u svoju pustolovinu. Susreo je lisicu. Lisica ga je strašno gledala. Medvjedić se preplašio, ali ju uopće nije gledao u oči, već je krenuo dalje. Lisica se naljutila zato što joj se medvjedić nije poklonio, a ona je bila kraljica šume. Medvjedić nije vidio krunu na njezinoj glavi. Šetao je šumom i slušao cvrkut ptičica. Bijesna i povrijeđena lisica sustigne medvjedića i otkine mu ruku. Medvjedić je zaplakao od boli. Lisica pogleda iza sebe. Iza nje je rikao ogroman medvjed. Lisica

ispusti medvjedićevu ruku i pobjegne glavom bez obzira. Ogroman medvjed se sažali, pričvrsti malom medvjediću ruku i odjuri za lisicom. Mali medvjedić mu se zahvali. Nakon petnaest minuta Marijana pita Jakova:- Gdje mi je medvjedić? Jakov odgovori: Ne znam, sigurno na početku šume. Marijana odgovori:- Idemo vidjeti! Medvjedić začuje Marijanino dozivanje i glasove njezinih prijatelja. Nakon deset minuta potrage našli su medvjedića. Svi su se sretno vratili kući.

Kada su se vratili kući, događaj su ispričali Marijaninoj mami. Ona je samo uzdahnula. Nakon toga svi su jeli tortu s leptirom od trešanja. Svi njezini prijatelji su se vratili kući puni radosti i uspomena u svom srcu.

Mihaela Maglić, 3. r.

Bliži se kraj školske godine. Naše vrijedne ruke pripremile su plažu za odmor. Pozivamo sve zainteresirane da nam se pridruže. Ponesite sokove, sendviče, kantice i lopatice.

TO SMO MI: PRVI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJ RENATO ILIĆ

U prvom razredu naučili smo slova i brojeve. Čitamo, pišemo i računamo. Posjetili smo Barilović, Leskovac, Dugu Resu, Karlovac, Rijeku i Opatiju. Spalili smo fašnika. Ponekad smo *zezali* učitelja. A što ćemo raditi u drugom razredu? Pogledajte u kurikulumu!

MOJA MAJKA

Moja mama je dobra. Ona je meni najdraža na svijetu. Volim svoju majku i želim da živi dugo, dugo. Sretan sam jer imam mamu.

Dominik Stanković

MOJ TATA

Moj tata je najbolji jer mi puno dopušta. Ali je i strog, jer me tjera da čitam i pišem, a ponekad mi se ne da pa sam žalostan, jer bih se vani igrao i vozio bicikl.

JOSIP ŠTAJDUHAR

HELENA POLOVIĆ

MOJA MAMA

Moja mama je najbolja na svijetu. Ona ima dugu smeđu kosu i zelene oči. Mama voli saditi cvijeće. Moja mama i ja se volimo igrati lovice.

TIHANA TUŠKAN

PAVO GOJAK

HELENA POLOVIĆ

HELENA POLOVIĆ

TO SMO MI:

DRUGI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJICA BARICA BANJAVČIĆ

Božićna priredba

GRUPNI RAD

MOJE RAČUNALO

GRUPNI RAD

Imam sobu i u njoj računalo. Moje računalo je sive boje. Veličine je kao jedna manja kutija. Uz njega imam još i miša, tastaturu, zvučnike i printer. Računalo mi služi za igranje igrica, pisanje raznih pričica i crtanje. Uvijek pazim da moje računalo bude uredno, da na njemu nema prašine i da se ne lupa po njemu.

Marija Štefanac

Ana Brozić

Patricia Grčić

ŠALJIVKO

Šaljivko je poseban kućni duh. On mi pomaže u pisanju zadaće, pospremanju sobe i u mnogim drugim stvarima. Kad se igram, on mi pomaže da igra bude zabavnija. Uvijek mi pomaže da se što prije spremim i krenem u školu, a on ostaje kod kuće raditi gluposti i čeka da se ja vratim.

Anamarija Bukovac

KAKO SAM PROVEO DAN OČEVA

Probudio sam se ranije nego obično. Bio sam jako uzbuđen. Danas idem u školu u Barilović. Provest ćemo dan u druženju s očevima. Moj tata nije mogao ići, jer je u mirovnoj misiji. Sa mnom je išao moj ujak Drago. U školi smo podijeljeni u grupe zajedno s očevima. Izrađivali smo plakate i lijepo se zabavili. Održano je natjecanje očeva u raznim igrama i nogometu. Sve je bilo jako lijepo i veselo. Iako mi je nedostajao moj tata, ujak se potrudio da mi bude lijepo. Bio je to poseban i uzbudljiv dan koji ću dugo pamtiti.

Marko Belavić

IVAN ŠKRTIĆ

MOJ DJED

U malenom mjestu živi čovjek po imenu Ivan. Nižeg je stasa. Ima smeđe oči i tek malo prosijedu kosu. Bore na njegovo lice još nisu stigle. Mislim da bi uskoro mogle doći. Ne zato što je star, nego zato što ima unuke koji ga stalno zadirkuju. Taj čovjek je moj djed. Volim ga često posjećivati. Kad dođem k njemu, najprije s njim odem u njegovu sobu. Tu imamo jednu kasicu u koju stavljamo kovanice. Za njih mislimo kupiti malenog konja. Moj djed ih jako voli, a i ja također. Djeda puno volim, ali me jako naljuti kad kaže da je star. Pa ima samo pedeset i dvije godine.

Ana Škrtić

MARKO BELAVIĆ

MASLAČAK

Maslačak raste u proljeće i tada prekrije sve travnjake i livade. To je cvijet srednje veličine, okruglog oblika i jake žute boje, poput dukata. Nama ljudima maslačak baš i nema privlačan miris, ali pčele ga jako vole. One piju njegov nektar i od njega prave med. Jako volim maslačak jer kada raste znači da je došlo pravo, toplo proljeće.

Petra Banjavčić

VISIBABA

Došlo je proljeće, visibabe rastu. Maleni cvjetovi neobičnog oblika imaju bijele latice koje gledaju prema dolje. Taj cvjetić javlja se u rano proljeće što znači da je vjesnik. Najčešće raste uz rijeku i na livadama. Mirisa on nema. On ukrašava livadu. To je moj najdraži cvijet. Zato što mi je lijep i veselog je oblika.

Petra Halar

TO SMO MI:

TREĆI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJICA NIKOLINA KATIĆ

PROLJEĆE

Tiho, tiho
netko priča
kraj mog uha
priču nježnu.

Proljeće, vidim ti cvjetić
na livadi.
Čujem ti cvrkut u ptičjem kljunu,
priču sunca,
priču kiše,
priču vjetra koji spava.

Petra Dobrinić

PJESMA O PROLJEĆU

Visibabe i šafrani proljetni
prvi su dani.
Zimski snovi odspavani svi,
pospanci već su vani.
Sve se budi i sve cvjeta
žurno, brzo, evo ljeta!

Ljudi sade i sve siju,
već vrtove svoje liju.
Sve su voćke procvjetale
plodove bi fine dale.
Proljeće već je prošlo,
vruće ljeto brzo došlo.

Luka Banjavčić

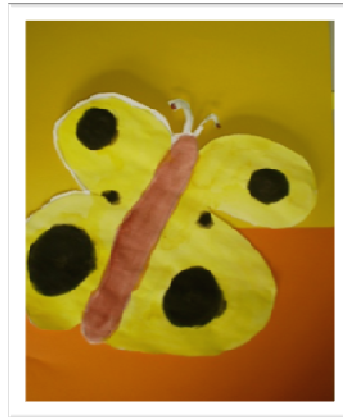
Grupni rad

Antonio Gojak

LEPTIRIĆI

MARTIN STOJKOVIĆ

ŠARENI LEPTIRIĆ

Bio jedan leptirić. Živio je sa svojim roditeljima

Zvao se Šareni. Nitko se nije htio igrati s njime jer ga nitko nije volio .Jednog dana on se uljepšao. Bio je najljepši leptir na svijetu. Izašao je iz kuće da se igra. Nitko nije znao da je to on. Prije su mislili da je zločest. Nakon nekoliko dana oni su shvatili da je dobar i da je to on. Voljeli su se s njime šaliti. Igrali su se po cijele dane. Bilo im je jako ,b lijepo.

Barbara Dobrinić

Antonio Gojak

PROLJEĆE

Meni je najljepše godišnje doba proljeće. Tada počinju cvjetati visibabe, šafrani i jaglaci. Počinju se vraćati lastavice i rode u svoje krajeve. Šareni leptirići lete po livadi, a ja ih gledam i trčim za njima. U proljeće počinje buka traktora koji spremaju zemlju za sadnju. Ja se veselim proljeću zato što je lijepo toplo i mogu se vani igrati, brati cvijeće i loptati se.

Nikolina Kasunić

Moja mama

Moja mama je dobra, osjećajna i poštena. Posvetila je svoj život meni i mome bratu. Puno mi pomaže u mojim obavezama i zadaćama. Trudi se da mi budemo sretni i zadovoljni.

Ja se tako i osjećam jer imam takvu mamu i zbog toga joj čestitam Majčin dan!

Luka Vratarić

TO SMO MI: ČETVRTI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJICA NADA VIŠAL

KAKO SAM PROVEO LJETNE PRAZNIKE

Školski praznici su počeli 18. lipnja 2010.g. Trajali su skoro tri mjeseca, sve do 6. rujna iste godine. Bio sam u Selcu pet dana. Tamo sam skakao u more i ronio. U moru sam našao puno školjki. Išli smo u Crikvenicu na jedan dan. Tamo sam se vozio na brodu. Kada sam došao doma, išao sam na Koranu. Na Korani sam uživao nekoliko dana. Bilo mi je jako lijepo na ljetnim praznicima. Ali sam jedva čekao da počne škola.

David Stanković

DAN SJEĆANJA NA VUKOVAR

Danas se podsjećamo na patnje Vukovara. Dana 18.1.1991.g. pao je Vukovar. Toga dana mnogo je Hrvata izgubilo život za ponos Hrvatske. Gledao sam mnogo dokumentaraca o Vukovaru. Prikazivali su srušene kuće, ranjene i poginule ljude, kolone Vukovaraca koji bježe iz grada. Tata mi je pričao o ratu. Molimo se Bogu da se takav rat više ne ponovi. Samo sjećanje na Vukovar tati tjera suze na oči. U Vukovaru i danas ima još srušenih kuća, nadamo se da će se sve obnoviti i biti kao prije. Ja volim Vukovar jer je on dao sebe za neovisnu Hrvatsku.

Filip Mikić

BOŽIĆNA PRIREDBA: SVI SU DAROVI JEDNAKO VRIJEDNI

POGLED KROZ PROZOR

Zima počinje 21. u prosincu i završava 21. u ožujku. U našem kraju ima dosta snijega, a temperature zraka su niske.

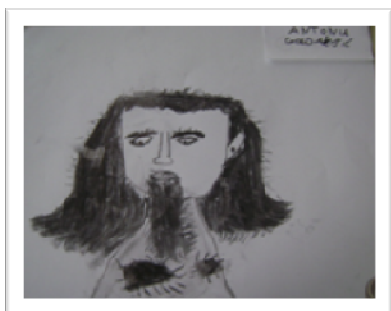
Zimi se stariji ljudi ljute jer je problem putovati autom po zatrpanim i zaleđenim cestama. A tek kada treba dvorišta očistiti, onda lopate same na tavan bježe jer je taj posao naporan. Djeca po snijegu bježe u šumu i na brijeg. Kad se djeca u igru užive, sanjke idu brže. Šume su prekrivene snijegom, a grane na stablima stoje obješene. Zbog težine snijega se ne mogu podići. Krovovi kuća su prekriveni snijegom. Dvorišta su zatrpana i čekaju da ih se očisti. Ograde imaju male hrpice snijega i korisne su kad se djeca grudaju.

Ja volim snijeg i svaki dan pozivam: „Idemo na brijeg!“

Filip Mikić

Adrijan Mateša

Antonia Goldašić

Nikola Brozić

PŠ BELAJ I PŠ LESKOVAC DUBRAVKA BELJAN

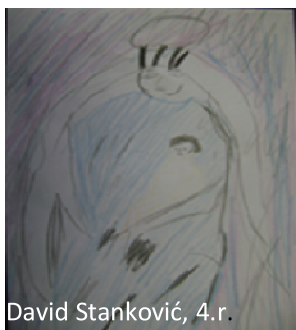
Sveti Josip je zaštitnik Župe Barilovički Leskovac, Općine Barilović, Grada Karlovca i Republike Hrvatske. U tjednu uoči svetkovine sv. Josipa pošli smo prema Župnoj crkvi. Ovaj izlet je bio pravo malo hodočašće već stoga što smo hodali pjevajući pjesmice koje smo naučili na vjeronauku. Kod župne crkve dočekao nas je župnik vlč. Petar Repić koji nas je pozdravio i uveo u crkvu. Molili smo pobožnost Križnog puta. Susret u župnoj crkvi završili smo zajedničkim radosnim pjevanjem pjesme „Odlučio sam slijediti Krista“.

Antonio Gojak, 3. r.

Luka Banjavčić, 3. r.

David Stanković, 4. r.

Petra Banjavčić, 2. r.

Dragi prijatelju, Davide!

Pišem ti ovo pismo s velikim veseljem. Želim ti napisati što sam do sada naučio o Isusu. Isus je Božji Sin, Spasitelj svih ljudi. Bog ga je poslao ljudima da ih spasi. Rodio se u Betlehemu u štatici. Čitav život propovijedao je ljudima o Bogu, kraljevstvu Božjemu i velikoj Božjoj ljubavi. Pomagao je siromašnima. Mnoge bolesne je izliječio i oživio mrtve. Ljudi su ga slušali i divili mu se. Isus je imao učenike koji su ljudima prenosili poruku o njemu. Bila su to sedamdeset i dva učenika koja su propovijedala o kraljevstvu Božjemu. Izabrao je dvanaest apostola koji su bili s njim svaki dan. Novi zavjet propovijeda o Isusovom životu. Ima četiri evanđelja: po Mateju, Marku, Luki i Ivanu. Ta evanđelja govore da je Isus bio Židov, da je odrastao u Nazaretu i činio mnoga dobra djela. Mnogo je pretrpio, u mro na križu i treći dan uskrsnuo od mrtvih. Apostoli su propovijedali o Isusovu uskrsnuću. Ljudi su im povjerovali, krstili se i postali kršćani. Prvi kršćani bili su složni, slavili Isusa i tako su nastale kršćanske zajednice i Crkva. Kršćani trebaju biti složni i jedni drugima služiti u zajedništvu, molitvi i ljubavi. Evo dragi prijatelju, za sada je to sve. Primi puno lijepih pozdrava i piši mi.

Tvoj prijatelj Marko

Marko Belavić, 2. r.

TO SMO MI: PŠ BARILOVIČKI LESKOVAC,

UČITELJICA KRISTINA CINDRIĆ BANOVIĆ

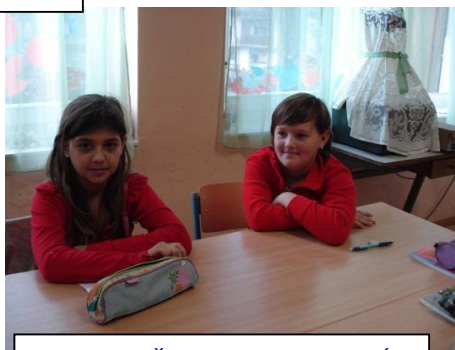
U šk.god.2010./2011. PŠ Barilovički Leskovac pohađalo je šest učenika u trirazrednom kombiniranom odjelu.

MIRTA MARČAC I IVAN SPUDIĆ,
PRVI RAZRED

IVANA KOKOT I ŽELJKO SPUDIĆ,
TREĆI RAZRED

NIKA MARČAC I MARIJA SPUDIĆ,
ČETVRTI RAZRED

Neke od aktivnosti koje smo provodili:

- školsku godinu smo započeli priredbom za roditelje u povodu Dana kruha i domovinske zahvalnosti.
- u listopadu smo posjetili prijatelje u PŠ Siča i prisustvovali integriranom danu koji se zvao „*Gospođa Jesen*“.

- prikupljali smo sredstva za pomoć djeci u Africi i sudjelovali u integriranom danu nazvanom jednostavno „*Afrika*“.

- pokazali smo što smo sve naučili o Svetom Nikoli projektnim danom koji se zvao „*Lik svetog Nikole*“.

- posjetili smo i matičnu školu u nekoliko navrata. Saznali smo što sve radi naša tajnica i računovotkinja, koji su poslovi ravnateljice, što je zbornica, kako izgleda knjižnica, a kako športska dvorana...
- kraj prvog polugodišta obilježili smo božićnom priredbom na kojoj smo izveli prigodan igrokaz ispunjen glumom, pjesmom i plesom. Gosti koji su nas došli pogledati bili su roditelji i prijatelji, učenici PŠ Siča, učitelji i ravnateljica iz matične škole ali i učiteljica Lidija Gojak Pavlič. Našu izvedbu su nagradili velikim pljeskom.
- u veljači smo ugostili učenike i učiteljicu PŠ Siča u povodu maskenbala te im priredili bal pod maskama.

- s očevima smo obilježili integrirani dan pod nazivom „*Otac*“, u matičnj školi, gdje su naši očevi pokazali svoju važnu i vrijednu ulogu u našim životima.
- posjetima kazalištu smo se jako veselili. Svaki put smo se s predstave vratili puni dojmova i zanimljivih priča. Zanimljiv

nam je bio i mađioničarski nastup, ali za naš ukus pobjednik je mjuzikl „*Josip i čudesne boje njegovih snova*“.

- u svibnju je bio *Dan škole* na kojem su svoju spretnost u vožnji bicikla, na relaciji Barilović – Siča, pokazali Nika Marčac, Marija, Željko i Ivan Spudić.
- bili smo na izletu na *Trsatu*, u *Rijeci* i *Opatiji*, posjetili

sajam vlastelinstva na Dubovcu, a četvrti razred je bio i u *Školi u prirodi* u Selcu.

Ova školska godina protekla je brzo, zanimljivo, poučno i nadasve veselo.

Lijep pozdrav iz Barilovićkog Leskovca ☺!

TO SMO MI: PŠ SIČA, UČITELJICA SANDRA MARČAC

Dragi naši čitatelji!

Lijepi pozdrav od učenika PŠ Siča. Tijekom školske godine 2010./2011. u našem razrednom odjelu obilježili smo razne blagdane, prigodne dane, uživali u godišnjim dobima, uređivali okoliš i školu, crtali, pisali i pjevali i to želimo podijeliti s Vama.

OVO SMO MI I NAŠE MJESTO U
BUDUĆNOSTI.

Predrag Boljar, 2.r.
Novogodišnji vatromet

Jesen

Bilo nam je lijepo
no ljeto nam odlazi,
počele su kiše
i jesen nam dolazi.

S drveća lišće pada
i hladniji dani dolaze sada.

Jesenska je noć jako,
jako duga,
kada jesen dođe,
u mom srcu nastane tuga.
Valentina Magdić, 3.r.

Tomislav Luketić, 3.r.
Plodovi jeseni

Brojalica

Jedan-jako si vrijedan.

Dva-volim mamu ja.

Tri-voliš ju i ti.

Četiri-sretni smo mi.

Pet-volim ovaj svijet.

Šest-veseli me dobra vijest.

Sedam-tuđe ne ću svoje ne dam.

Osam-jako sam ponosan.

Devet- ne želim u krevet.

Deset-na nebu sjaje zvijede i mjesec.

Valentina Magdić, 3.r.

Dražen Boljar i Matija Luketić, 2.r.

Ekološke poruke nisu ostale samo na papiru. Bili smo vrijedni, uredili okoliš i zasadili cvijeće u naš kamenjar kako bi naša škola bila što ljepša.

Dečki su preuzeli teže poslove, a cure su bile zadužene za sadnju cvijeća.

Antonio Bošnjak, 4. r.

Pripreme za obilježavanje Uskrsa bile su dugotrajne. Sakupljali smo mahovinu, izrađivali košarice od vrbovih šiba i radili pisanice. Na kraju smo to sve ujedinili i uredili kutak u hodniku.

Prijašnje vjenčanje, po pričanju moje bake, bilo je jako lijepo.

Prvo bi se obavljala prosidba. Dolazili bi prosici iz mnogih krajeva pa bi si odabirali svoje buduće žene i dogovarali se oko miraza. Za osam dana nakon prosidbe bile bi zaruke te bi mladenci i kumovi išli zajedno u crkvu na zapis.

Od toga dana tri nedjelje bi župnik obavještavao seljane da mladenci žele sklopiti brak. Petak prije svadbe, popodne bi se vozila konjima i kolima šivača mašina, škrinja i komoda. Starije žene bi *rozale*: „Ode škrinja i mašina, a sutra će cura fina.“ Na subotu bi išli na vjenčanje. Svatovi bi se sabirali kod mladoženje i oko pola noći išli bi po mladenku. Tu nedjelju nakon vjenčanja vodili bi mladenku kod mladoženje. Pred kućnim vratima bi je dočekali svekar i svekrva. Onda bi im ona dala *kafriku* i na čaši nešto novaca. Svekrva bi snahi skinula cipele i obula kućne šlape. Nakon toga bi je odveli u kuhinju i stavili joj muško dijete u krilo. To se zvalo *nakolenče*. Mladenka bi ga darovala malim *vrtanjem* na kojem je bila svezana maramica. Kasnije bi se mladenka presvukla i darovala užu obitelj i bila bi zabava do jutra.

Od toga dana mladenci bi provodili život u ljubavi i sreći. Volim bakine priče kako je nekad bilo, a ova mi je posebna.

Nekad se sve radilo s osjećajima prema običaju.

Valentina Župčić, 8. r.

STARA ŠKRINJA

Na tavanu pokrivena prašinom, tužna se smjestila stara škrinja. Ta ljepotica rado otvori svoja vrata i ispriča stare, ali zanimljive priče. Iako je stara, njene izrezbarene šare koje joj krase izgled pokazuju koju je važnost imala kod naših baka i prabaka. Ova škrinja bila je za čuvanje tkanine, plahti, jastučnica, ručnika, stolnjaka, narodne nošnje i nakita. Njena unutrašnjost ima dva dijela, veći i manji: veći za robu, a manji za nakit i ukrase. Škrinja je bila najvažniji dio namještaja u kući jer je svojim vanjskim izgledom i šarama pokazivala koje blago čuva, koje se vremenom zaboravilo.

Svaki vezeni detalj u sebi nosi neku priču i događaj iz tog vremena. Stolnjaci, ručnici i plahte vezene šarenim cvjetnim uzorcima međusobno se «natječu» i hvale svojom ljepotom. Iako stara ljepotica zrači svojom posebnosti i nadmašuje današnji moderni namještaj, sve više pada u zaborav. Pada u zaborav jer ne držimo do tradicije i povijesti. Ispod svoje posebnosti skriva svoju svrhu postojanja. Nije služila samo za čuvanje materijalnih dobra nego i uspomena i tajni. Prema priči moje bake mnoge su obitelji htjele imati što ljepšu i bolju, kako bi što bolje čuvale njihove dragocjenosti.

Te dragocjenosti nisu imale samo materijalnu vrijednost, nego i sentimentalnu. Tako naslijeđena odjeća ili nakit nekoga je možda podsjećala na dragu mu osobu koja mu je puno značila. Ona nam govori sve one stare priče vezane uz običaje. Pa bi se iz škrinje za blagdane i svetkovine izvadili najbolji komadi narodne nošnje, vrat bi se ukrasio dukatima i svi bi išli prvo na misu, a zatim na tadašnje zabave koje su se održavale po selima. Na svu tu nošnju se jako pazilo jer se prenosila s koljena na koljeno da se i mlađi potrudu nastaviti tradiciju.

Tako se i u mojoj kući još uvijek čuva stara narodna nošnja iz našega kraja.

Danas više ne koristimo škrinje za čuvanje dragocjenosti, sve ih više zaboravljamo i ne obraćamo pažnju na njih. Mnoge obitelji ih više i nemaju, samo poneke u kojima još bake i prabake svojoj djeci, unucima i praunucima pričaju kako je to nekada bilo, kako se živjelo i cijenilo sve što se imalo. Sretan sam što imam stare predmete pa i ovu predivnu škrinju u svojoj kući. Ne želim je baciti, već slušati priču svojih starijih o njoj. Želim tu priču prenijeti na svoju djecu.

U zadnje vrijeme sve manje cijenimo ono što nam je na raspolaganju pa želimo još više toga, a ne razmišljamo kako možemo izgubiti i ovo malo što imamo.

Stara škrinja čuva mnoge tajne.

Luka Dobrinić, 8. r.

UČIMO OD PRIRODE

Otkud joj tolika snaga, bistrina, smaragdna boja... mojoj najljepšoj rijeci Korani? Legla je niz korito barilovićkog kraja upijajući sve što je čini sretnom. Povezujem mirnoću čamca, netaknutih vrba, ljeskanje riba u sliku. Uzimam fotoaparat. Kakva slika!

Valja se nagnuti i vidjeti sebe u njezinim očima. Ona se samo nasmije, utone u sjeni vrbe i dalje teče.

Raširim ruke, koje izgledaju ogromne u sjeni, zagrabim vodu kako bi se uvjerila da je zelena. Kakvo čudo, ona se mijenja na mom dlanu. U dubini rijeke je bogatstvo kamenja, mahovine, poneke utrnule školjke, a moj dlan nema tu moć.

Rijeka mi govori da zavirim u njene dubine. Možda je prehladna, tek je ožujak.

Uči me da ljepota izvire iznutra, da se stvara u dubinama, na stazama mahovinom prekrivenim, u plesu kola podebelih riba. Osjećam se skromno u tom bogatstvu.

U mom razmišljanju prekine me nagli skok. Što je to? U zelenom otočiću prekrivenom širokim lišćem lopoča i isprepletenog granja spavala je vidra, koju sam prvi puta i vidjela izbliza.

Kakva zdrava, živahna rijeka! Gledajući je, imam osjećaj da mi kosom prolaze neke slične ribice, osjećam je.

U tom ugođaju učinilo mi se da baš i ne može biti sve idealno. Palo mi je napamet nekoliko zagonetnih pitanja.

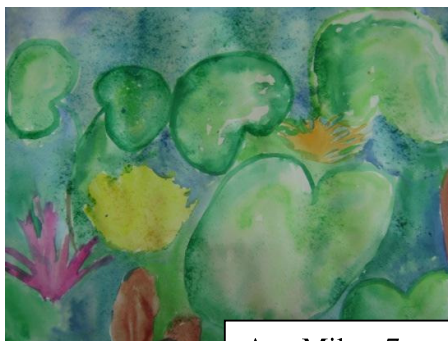
Ima li ona teške putove kao mi ljudi? Tko joj stvara probleme? Što u životu mora naučiti?

Sjetila sam se ekoloških misli naučenih u školskoj klupi, gledajući dokumentarce o zaštiti prirode i shvatila da je jedini krivac čovjek.

Rijeka me naučila da sam odgovorna u brizi prema njoj. Ona mi može pomoći kako lakše naučiti gradivo o sili iz fizike, spojevima iz kemije, kako uhvatiti najbolju fotografiju za tehnički, napisati sastavak za hrvatski...

Slušam je, radi kao najmodernija perilica rublja, skuplja kapi, raspršuje ih, tjera pod pritiskom, a onda miluje kamen.

Odlazim odmorena i smirena, povezujem gradivo koje me naučila najbolja učiteljica priroda. Želim je imati samo za sebe, čuvati njezine tajne i bogatstvo.

Ana Milas, 7. r.

JESENSKA

Zaplakalo drvo nakon kiše,
ljuto, ljuće...
Suze niz obraze teku.

Duga se nebom savija.

Drvo njiše granama
i s njih ptice tjera.

- ☐ Što je s drvetom?
- ☐ pita se ptica,
- ☐ pita se duga...

Na listu se spušta jesen
i čeka zubatu zimu.

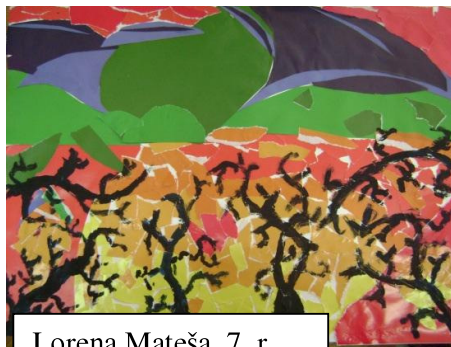
Jaka, al `krhka biljka
zna da borba pobjedu donosi.

Jeseni, nikada neću shvatiti
što mi poručuješ
dok kidaš moje lišće,
dok šapućeš mojim granama.

Kišne kapljice udišu proljeće.

Martina Župčić, 6. r.

Lorena Šušlje, 7. r.

Lorena Mateša, 7. r.

Marija Trgovčić, 5. r.

ČARI KORANE U SVA ČETIRI GODIŠNJA DOBA

Barilovićem teče „vodena vila“ zvana Korana. Kad dođem na balkon svoje sobe, ona me gleda. Tako je lijepa i sjajna dok je sunce obasjava jesenjim zrakama. Ponekad mislim da je ona poput nas, da ima osjećaje i da zna □ kad padne kiša bit će sama. U nadi čeka bolje sutra da ponovno vidi ljetne zrake sunca.

Padanjem kiše Korana buja i raste. Postaje mutna i duboka i kao da utone u san. Ne čuje se šum slapa, kлокotanje malih izvora, gubi se zelenilo i podvodni svijet. Njena hladnoća stvara maglu koja začara cijelo naselje. Ljudi se povlače u tople domove i Korana se tada zanemaruje; kao da je nema.

U proljeće, čim malo zatopli, počinje pupanje. U zraku se događa urnebes od obada, bumbara i skakavaca. Priroda se budi, a Korani se vraćaju njene čari. Sve ponovno cvjeta. Šaš i trava počinju rasti i štite podvodni svijet od mamaca i udica. Ponovno se u njoj pobuđuje sjaj i bogatstvo koja skriva njena dubina. Uzastopno vraćanje njenih prijatelja najavljuje nam ljeto.

Žubor slapa i dječja vriska stvaraju pravu ljetnu harmoniju. Uz pomoć sunčevih zraka, u Korani se stvara odsjaj stabala i dočarava nam cijelu sliku prirode.

Nebo tmurno i sivo, a Korana bijela i zaleđena najavljuje nam zimu. Opet je sama. Cijelu Koranu dužinom i širinom prekriva led. Sve je bijelo kao u snu i ljudi više nisu pored nje. Opet je tužna i nestrpljivo čeka dan kada će napokon ugledati sjajno sunce.

Iva Krajačić, 8. r.

Monika Novosel, 7. r.

MOJ ZAVIČAJ U ODSJAJU KORANE

Divim se svom najljepšem i najdražem zavičaju... Divim se izlasku sunca koje obasjava njegove livade, šume i gizdavu Koranu. Ta ljepotica ogledalo je zidinama starog grada koji se uzdiže na kamenoj stijeni prateći svaki događaj. Korana je ogledalo i radoznom plavom mostu i drvoredu kvrgavih vrba koje se ponašaju zaštitnički nad rijekom.

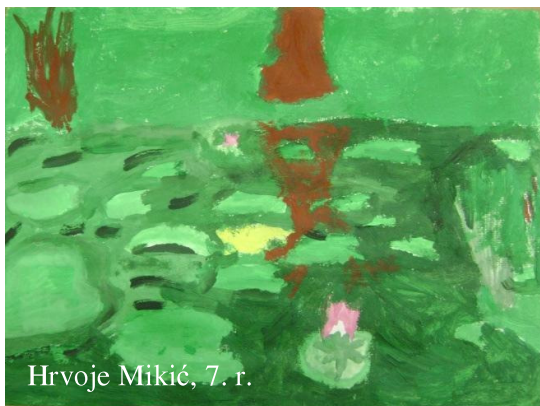
Svaki turist razgovara na svoj način s mojim zavičajem, želi što duže ostati i zapisati doživljaje u fotografije.

U ljetnim noćima zvijezde bezbrižno igraju svoje kolo gledajući se u smaragdnom ogledalu, a jesen se igra bojama posipavajući zlatni prah po zelenilu uz dašak jesenjeg vjetra.

Možda naoko svake godine ista priča, ali priroda je nepredvidljiva, nema istog. Zato uživam svaki dan u ljepoti prirode jer je jedinstvena i neprocjenjiva.

Ove riječi nisu dovoljne za opis mog oduševljenja, ali i njima želim čuvati dragocjenosti zavičaja .

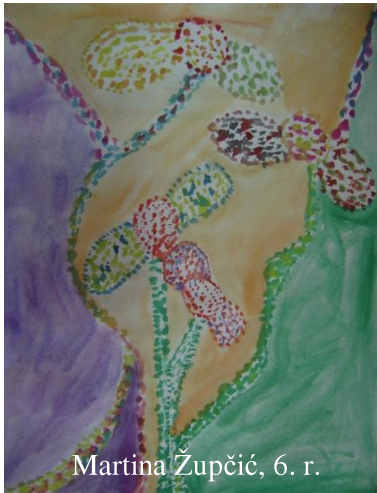
Luka Dobrinić, 8.r.

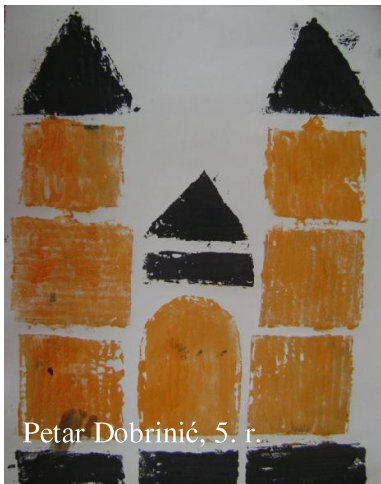
Hrvoje Mikić, 7. r.

Marija Bosiljevac, 6. r.

Martina Župčić, 6. r.

Petar Dobrinić, 5. r.

RADOST

Zvon, zvon!
Zvonca zvone,
dio su puta,
prate pahulju
što tiho luta.

Grančice čiste
blistaju na ledu,
kuglice na boru
po veličini, po redu.

Lampice na prozoru,
Jaslice ispod bora,
sreća u srcu,
osmijeh na licu.

Noć se spušta,
crkveno zvono zove:
□ Zvon, zvon!
Ponoćka je,
pođi i ti sada
da i u tvom srcu
radost zavlada.

Mateja Trgovčić, 8. r.

MISLIM NA NJU

Čudnovate su moje misli .
Ujutro se probudim i mislim na nju.

U školi među prijateljima,
moje misli samo bježe.
Putuju daleko.
A kad se vrate,
sve je veselo i sretno.

Misli su ponekad teške.
Kome ih objasniti?

Mama se nasmije i uštipne mi lice.
Tata kaže da se ogledam u njega.
Brat crta srca na mojim vratima,
i pokušava shvatiti što je ljubav.

Volim kako mislim,
moje misli su moje bogatstvo.

Karlo Mateša, 7. r.
(rad sa Županijskog Lidrana)

TRAGOM ZVJEZDICE

Upalila se zvjezdica,
Marija je Isusa rodila.
Marija u naručju Isusa držala
i zvjezdicu gledala.

U toplini štalice vesele se životinjice:
Ovčice, magarčić i kravice.

Marija Trgovčić, 5. r.

Lorena Šušlje, 7. r.

Kristijan Bartolec, 7. r.

BUDUĆA DIZAJNERICA

Lorena sa škarama u rukama opet nešto kroji

Za početak □ Pozdrav! Kako si?

Super sam i vrlo uzbuđena zbog intervjua.

Znamo da imaš svoj hobi □ izrađuješ razne stvari, slikaš i čak imaš svoj atelje.

Otkud želja za tim? Što te privuklo?

Pa ideju sam dobila iz raznih časopisa i televizije. Vidjela sam kako uz malo truda, malo mašte i puno volje mogu nastati vrlo lijepe stvari.

Gdje se nalazi tvoj atelje? Možeš li ga ukratko opisati?

Atelje se nalazi u mojoj kući. To je jedna natrpana prostorija puna mojih radova. Radova već ima previše, ali što ću, svaki za mene ima posebno značenje i nijedan ne mogu baciti.

Otkad se baviš ovim hobiem?

Zadnje tri godine.

Što najviše voliš raditi? Slikati, izrađivati skulpture, crtati ili možda nešto drugo?

Najviše volim uređivati stari namještaj i izrađivati razne stvari od prirodnih materijala (mahovina, grančice, školjke, razni plodovi...).

Gdje pronalaziš inspiraciju? Posjećuješ li možda muzeje, neke izložbe?

Dosad nisam baš posjećivala muzeje, ali možda i to iskoristim. Inspiraciju pronalazim u časopisima UNIKAT I MOJ STAN, a često sama nešto izmišljam i eksperimentiram.

Prodaješ li možda svoje radove?

Da, ukrase od gipsa.

Je li netko u tvojoj obitelji imao sličan hobi, netko od koga si to naslijedila?

Moj djed je volio izrađivati skulpture od drveta pa možda je on zaslužan za moj talent.

Što tvoji roditelji misle o tvom hobiju? Tko ti je najveća podrška?

Veliki atelje već je postao premalen

Misle da malo pretjerujem jer mi je atelje pun i uskoro ću morati popunjavati hodnik. Ha,ha. Šalim se, oni su sretni kad sam i ja sretna. Mama mi je najveća podrška, no ponekad se znamo i posvađati jer mi govori da je sve razbacano i da moram pospremiti, ja je iz ljubavi zovem *inspekcija*.

Stari namještaj pod Loreninom rukom dobiva novi šarm

Misliš li svoje daljnje školovanje usmjeriti prema hobiu?

Nisam o tome previše razmišljala, ali sigurno se u životu želim baviti sličnim poslom.

Gdje se vidiš za deset godina?

Kao dizajnerica interijera s uspješnom karijerom.

Imaš li uzor?

Na neki način uzor mi je učiteljica likovne kulture **Nevenka Mikulić**. Mislim da je vrlo zanimljiva i zabavna. Ona me također potiče i daje mi mnoge ideje!

Zapostaviš li koji put školu zbog hobija?

Puno puta.

BUTZ PITANJA

NAJDRAŽI ŠKOLSKI
PREDMET? LIKOVNI
NAJDRAŽA KNJIGA?
BIOGRAFIJA LADY GAGE
NAJDRAŽI/A PJEVAČ/ICA?
LADY GAGA
NAJDRAŽE JELO? PIZZA
NAJDRAŽI
SLIKAR/UMJETNIK?
VLADIMIR HALOVANIĆ
OPIŠI SE U 3 RIJEČI! HMM...
TVRDOGLAVA, VESELA I

MOJE SLOBODNO VRIJEME

□ Volim cvijeće i životinje. Vodim brigu o cvijeću.

□ Stolić sav od oblica spajala sam dio po dio. Još samo gornja ploča.

□ S roditeljima obilazim stare kuće u Zagorju, Gorskom kotaru, Žumberku...Svaka je posebna.

□ Posebno mi je drago prikupiti starinske predmete koji su se koristili u kućanstvu na selu.

□ Poneki stari predmet nabavim na Britancu u Zagrebu.

□ Volim vesti narodne, tradicionalne hrvatske motive vezane za narodne običaje. Izradila sam pet većih stolnjaka.

□ Prikupljam i čuvam dijelove narodnih nošnji mojih predaka. Neki su stari i preko sto godina.

Razgovarala: Petra Stanković, 7. r.

IZAZOV TERENSKE NASTAVE

Rano ujutro počela je prava pustolovina.

Roditelji su nas dovezli do Glavnog kolodvora u Karlovcu, ostavili uz poruku: „Budite dobri.“

Vlak je polazio nešto poslije osam za Zagreb. U vlaku su bila rezervirana mjesta za našu školu, što mi se jako svidjelo. Dok smo putovali, u kupeima je bila prava *zezancija*, *smijancija*, neki su slušali glazbu na mobitelu. Kroz svu tu šalu vrijeme je brzo prošlo

Zagreb na vidiku. Veselju nije bilo kraja.

Krenuli smo prema prekrasnom

botaničkom vrtu, kroz velika vrata ušli smo u carstvo bilja. Svaku bajkovitu sliku zabilježili smo svojim fotićima. Uživali smo u svježem zraku, mirisima i bojama drveća i grmlja iz svih zemalja svijeta.

U tom bajkovitom prostoru vrijeme je samo letjelo. Krenuli smo pješačeći prema Zrinjercu. Odmah su nas učitelji upozorili na povijesnu važnost parka, hortikulturu i ponašanje na takvim prostorima. Lijepa je to poveznica s gradskom vrevom na Trgu bana Jelačića. Aleja pjesnika, prekrasne laterne i divovske platane pričale su povijesnu priču. Bili smo na Trgu bana Jelačića, uživali uz Manduševac i zamišljenom kasu Jelačićeva konja.

Pomalo umorni, uspjeli smo se Kamenitom ulicom do Kamenitih vrata i došli do Gornjega grada. Laganom šetnjom došli smo do Klovićevih dvora na izložbu Antički Grci na tlu Hrvatske, obišli smo je uz vodiča i ostali zatečeni ljepotom nakita, posuđa i mnogih drugih starih stvari. Dok smo razgledavali, pratila nas je lagana glazbena podloga u duhu tog vremena.

Zaslužili smo odmor, veselje za cure bio je obilazak Terranove, a dečkima Algoritma. Odmorili smo u preslatkoj slastičarnici „Kod Vinceka“.

Uz poneku novu sitnicu i lijepe uspomene razmišljali smo o povratku kući. Pitali smo se u koliko ide vlak i raspravljali bi li bilo dobro otići u Importane centar.

Svi planovi su se ostvarili. Vratili smo se sa željom ponovnog putovanja u Zagreb.

21. listopada 2011., foto: D. C.

Borna Marčac, 8. r.

NP PLITVIČKA JEZERA

14. travnja 2011., foto: B. D.

NP Plitvička jezera je najveći od 8 NP u Hrvatskoj. Najstariji je nacionalni park kod nas. Ima predivna sedrena slapišta, jezera zeleno-plave boje i različite vrste životinja. Plitvička jezera su bogata šumama. Najveći dio šumskih zajednica obuhvaćaju zajednice bukve i jele. Park ima 321 vrstu leptira, 161 vrstu ptica i 21 vrstu šišmiša. Najatraktivniji stanovnik je smeđi medvjed (*Ursus arctos*). Ivo Pevaljek, jedan od prvih istraživača tog prirodnog fenomena, rekao je: „Vode, jezera, slapova i šuma ima i drugdje, ali Plitvička jezera su samo jedna.“

Ana Milas, 7. r.

GLOBE SKUPINA

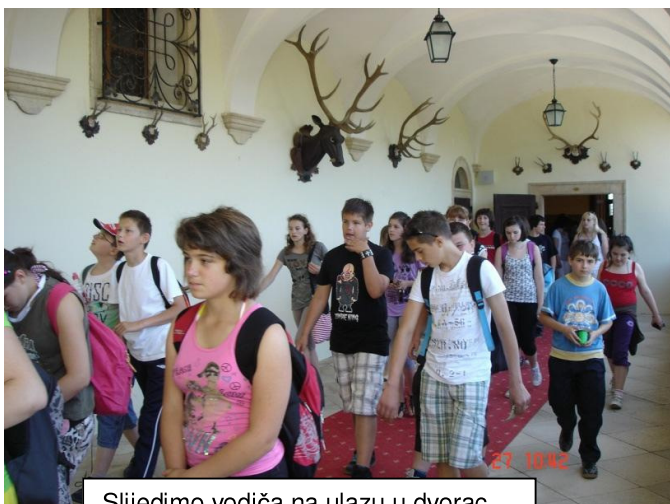

Od 2008. godine, članovi HPD-a „Vinica“ iz Duge Rese te brojni planinari iz cijele Hrvatske sudjeluju u već tradicionalnim pohodima s Vinice na Martinšćak. Kako bi ljepotu prirode našeg kraja posjetitelji doživjeli u svoj raskoši koju ona nudi, pohodi se organiziraju četiri puta godišnje, u svako godišnje doba. Ovogodišnjem Proljetnom pohodu u nedjelju, 17. travnja, pridružili su se i učenici GLOBE skupine OŠ Barilović; točnije, Kristina Šeketa iz petog te Mirna Marčac, Ana Trgovčić, Tomislav Belavić, Marin Mejaški i Matija Novosel iz šestog razreda. U ugodnom društvu stotinjak

planinara svih dobi ispred planinarskog doma na Vinici, započeli su dvosatnu šetnju prema crkvi Svetog Martina na Martinšćaku. Laganu šetnju slijedeći markacije, kako ometeni razgledavanjem i usputnim časkanjem ne bi skrenuli s puta, prekinuo bi povremeni odmor uz osvježanje te prekrasan pogled koju je ponudio sunčan dan. Ugodno druženje na svježem zraku doseglo je vrhunac na najvišem vrhu naše okolice, Martinšćaku (346 m). Nakon zasluženog odmora krenuli smo put kuća razmjenjujući dojmove i sa željom da izlet ponovimo i u jesen.

Voditeljica Globe skupine Petra Poljak

Sunčane dane u svibnju iskoristili smo za terensku nastavu koja je osim obrazovnog dijela sadržavala i onaj rekreativni. Učenici razredne nastave obišli su Planetarij u Rijeci, Trsat i Opatiju 20. svibnja, a učenici predmetne nastave posjetili su dvorac Trakošćan, Varaždin i Tuheljske toplice 27. svibnja.

Slijedimo vodiča na ulazu u dvorac Trakošćan u Hrvatskom zagorju.

Fotkanje ispred skulpture Pape Ivana Pavla II na Trsatu.

SIGURNO U PROMETU

Županijsko natjecanje "**Sigurno u prometu**" održano je 6. svibnja 2011. godine u Karlovcu gdje su naši učenici **Antonija Polović, Martina Bukovac, Petar Spudić i Stjepan Mihalić** osvojili ekipno 14. mjesto. **Antoniji** je nedostajalo nekoliko bodova da osvoji pehar te je dobila prigodan poklon za osvojeno **4. mjesto pojedinačno**.

Ovu prometno-edukativnu akciju tradicionalno već 18 godina organizira Hrvatski autoklub zajedno s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i športa te Agencijom za odgoj i obrazovanje. Natjecanje „Sigurno u prometu“ provodi se za učenike osnovnih škola s ciljem da učenici dobiju temeljna znanja o prometnim propisima i sigurnosnim pravilima, te da što bolje svladaju vještinu vožnje biciklom.

Učenici su vozili vožnju spretnosti na dva poligona i pisali ispit iz poznavanja prometnih pravila. Uskoro će dobiti potvrde da su osposobljeni upravljati biciklom u prometu.

KARLO NA DRŽAVNOM

U Puli je održano 53. državno natjecanje mladih tehničara, od 8. (nedjelja) do 11. (srijeda) svibnja 2011. godine. **Karlo Mateša** već drugi put sudjeluje na ovoj manifestaciji i osvaja sedmo mjesto u konkurenciji od 28 učenika u kategoriji foto tehnika.

Priredio: Predrag Novković Mihalić, učitelj tehničke kulture

I ove smo godine sudjelovali na natjecanju iz likovne kulture, na 13. LIK-u. I ostvarili lijepe rezultate. Na natjecanje je pristiglo oko 460 radova iz svih osnovnih škola karlovačke županije. Za županijsku izložbu je odabrano oko 135 radova, od toga je 10 naših, a na državno natjecanje poslano je 50 učeničkih radova među kojima je 6 iz naše škole. To su učenici: Tomislav Štefanac (3.r.), Domagoj Krivačić (4.r.), Lorena Mateša (7.r.), Lorena Šušlje (7.r.), Josip Dobrinčić (8.r.) i Mateja Trgovčić (8.r.). Na izložbi županijskog natjecanja koja je organizirana u Galeriji „Leptir“ u osnovnoj školi „Braće Seljan“ u Karlovcu sa svojim su radovima sudjelovale i

učenice Mihaela Maglić (3.r.), Martina Biščan (7.r.), Petra Stanković (7.r.) i Sanja Stišćak (8.r.). Motiv je bio „Boje moga grada“, grad (mjesto) i sve što on čini zajedno s arhitekturom, prirodom i ljudima u njemu i svim njihovim aktivnostima. Tehnika rada je bila kombinirana; savijanjem, rezanjem i spajanjem raznih vrsta žice i metalnih mrežica trebalo je oblikovati prostorni crtež te umetati kartone raznih tekstura u komplementarnom i toplo-hladnom kontrastu, i to u zadanim ritmovima gradacije, varijacije i radijacije.

Zadatak je bio vrlo zahtjevan, tražio je upornost i strpljenje u izradi te kreativnost učenika u pronalaženju rješenja. Naši učenici su sve to uložili u svoj rad i dobili prekrasne radove te zaslužili svaku hvalu. Na državnom natjecanju, nažalost, nitko iz karlovačke županije nije odabran za daljnji rad i mogućnost osvajanja prva tri mjesta. Usprkos tome, čestitam svim učenicima!

Nevenka Mikulić, učiteljica likovne kulture

PLJESAK, MOLIM!

BRAVO ANA!

U našu školu stigla je obavijest da je učenica sedmog razreda Ana Milas dobitnica druge nagrade za likovni rad na natječaju „Živim život bez nasilja“ u organizaciji Policijske uprave Karlovačke županije. Kada smo saznali tu obavijest, čitav razred je bio uzbuđen i sretan zbog naše školske prijateljice.

Nestrpljivo smo očekivali dan dodjele nagrada koja se održala u Zorin domu u Karlovcu. Ana je u svojoj pratnji povelala prijateljice Lorenu Matešu i Petru Stanković, a dodjeli su prisustvovali i Anini roditelji, pedagoginja Dejana Kirinčić, ravnateljica Vesna Car te naša učiteljica likovnog Nevenka Mikulić koja je Ani davala smjernice u izradi likovnog rada.

Dodijeljene su ukupno četiri nagrade, među kojima je i nagrada naše Ane. Kada je Ana izašla na pozornicu, najjače smo zapljeskali. Ponosni smo što je ona osvojila nagradu i tako prezentirala našu školu u najboljem svjetlu.

Petra Stanković, 7. r.

RADIONICA TAKTILNE SLIKOVNICE

Mađioničar Maki Laki razveselio nas je svojim trikovima s maramom, užadi, kartama..., a neke tajne nam je i otkrio.

U povodu Međunarodnog dana osoba s invaliditetom učiteljica Anka Grman sa svojim je razredom i tamošnjom učiteljicom likovne kulture Aleksandrom Škrčić održala likovnu radionicu u OŠ Dubovac. Učenica 4. r. Ema Lasić pokazala je dubovačkim učenicima svoju taktilnu slikovnicu „Potraga za Cikijem“ i tako ih potakla na izradu vlastite. Za ilustraciju je izabrana Ezopova basna Lav i miš kao dio lektire učenika 5. r. koji u OŠ Dubovac pohađa i jedna slijepa učenica.

OSVRT:

PREDSTAVA

JOSIP I ČUDESNE BOJE NJEGOVIH SNOVA

□ Ovaj mjuzikl me zainteresirao zbog naslova, ali i zbog toga što ga izvode amateri. Atmosfera cijele dvorane bila je vrlo topla i stalno sam bio pod dojmom neke vrste bajkovitosti i komedije. Na sceni je bila dobra igra svjetla i sjene, zanimljiva kostimografija, simpatično prikazani likovi koji su bili dobro povezani s publikom.

A što mi se nije svidjelo?

U većem dijelu mjuzikla bila je korištena pozadinska pjesma (playback), glumci su samo otvarali usta. Nisu bili ujednačeni u plesnim izvedbama. Glavna pjevačica se pojavljivala ni od kuda, možda je predstavljala pripovjedača, ali po mom mišljenju nije dobro uklopljena u priču. Plesače u prvim redovima prekrivala je sjena pa se nije dobro vidjela raskoš kostima. □ Karlo Mateša, 7. r.

□ Naučili smo više o mjuziklu, što u njemu rade glumci, nešto o redatelju.

Pohvalila bih profesionalne glumce. Divila sam se koreografiji, kostimima, pjevanju.

Zamjerka, možda malo previše playbacka. □ Lorena Mateša, 7. r.

□ Predstava mi se svidjela. Bilo je maštovito i puno boja. Nedostatak su bili tehnički problemi. □ Petra Stanković, 7. r.

□ Predstava je bila puna boja, razigrana i dobro koreografirana, bila je pomalo monotona jer su se stalno vrtjele iste ili slične pjesme. □ Monika Novosel, 7. r.

NASILJE U MLADENAČKIM VEZAMA – MIT ILI STVARNOST?

Na ideju da osmislim, a zatim i provedem radionice na temu zlostavljanja u maloljetničkim vezama navela me jedna epizoda meni vrlo dragog „Oprah showa“ u kojoj su gošće bile maloljetnice koje su doživjele neki oblik nasilja u vezi. Vidjela sam koliko je zapravo taj problem raširen među maloljetničkom, ali i punoljetničkom populacijom, i to ne samo i nužno među djevojkama već i mladićima. Nema onog tko se ne sjeća svojih prvih ljubavi koje su uglavnom bile obilježene intenzivnim emocionalnim osjećajima i snažnim dojmovima. Veliki zanos i žar može zamagliti pogled i prigušiti dojam i to vrlo često i čini.

Posljedice tog zanosu mogu biti vrlo neugodne. Zašto se događa nasilje među onima koji se navodno vole? Onaj tko voli ne vrši nasilje nad voljenom osobom, a tko doživljava nasilje od partnera ne može ga voljeti. Ova tema učinila se zanimljiva ne samo meni nego i učenicima 7. i 8. razreda među kojima sam provela radionicu. Nastojala sam razjasniti uvjerenja o dobroj i sigurnoj vezi, unaprijediti prepoznavanje njihove izloženosti nasilnom ponašanju te osvijestiti njihovu spremnost na prekidanje nasilnih obrazaca u vezi.

Andreja Britvec, 8. r.

Nasilje u vezama može se okarakterizirati kao sustavan obrazac zlostavljačkog ponašanja koje se čini u svrhu kontrole, dominacije i zastrašivanja.

Češće je prisutno u sredinama gdje su: rigidne rodne uloge, visok stupanj tolerancije prema nasilju protiv žena te neadekvatno kažnjavanje nasilnika

Može se reći da je nasilje u mladenačkim vezama **posljedica neravnopravnih odnosa između muškaraca i žena.**

VRSTE NASILJA U VEZAMA IZMEĐU MUŠKARCA I ŽENE su sljedeća:

- **fizičko** (guranje, šamaranje, čupanje kose, udaranje rukama, nogama ili predmetima, opekotine i sve ono što rezultira nanošenjem tjelesnih ozljeda).
- **socio-ekonomsko** (zabrana zaposlenja, a istovremeno kontroliranje i uskraćivanje novca).
- **seksualno** (dobacivanje uvredljivih komentara seksualnog sadržaja; bilo koji oblik seksualnih aktivnosti bez pristanka

druge osobe; prisila na stupanje u seksualni odnos, a također i prisila na seksualni odnos bez upotrebe kondoma; silovanje).

- **emocionalno** (vrijeđanje, omalovažavanje, izolacija od prijatelja/prijateljica i obitelji, kontroliranje odijevanja, ponašanja i kretanja osobe s kojom ste u vezi, ljubomorno i posesivno ponašanje).

- psihičko

- **strukturalno ili indirektno** (gdje nema direktnog počinitelja, žene na istom poslu manje zarađuju od muškaraca, drugačiji tretman na sudu i sl...)

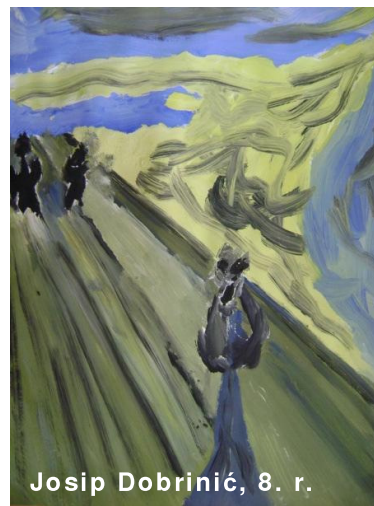
NASILJE U VEZI MOŽE ESKALIRATI:

FIZIČKO U SMRT, VERBALNO U SAMOUBOJSTVO, SEKSUALNO U SILOVANJE

KAKO PREPOZNATI POTENCIJALNOG NASILNIKA/CU?

Znakovi koji karakteriziraju nasilnu osobu su:

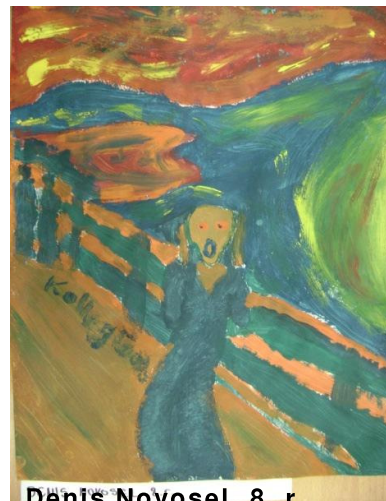
- verbalno zlostavlja,
- rigidno odvaja “muške” i “ženske” uloge
- posjeduje moć pretvaranja - **Dr. Jeckill i Mr. Hide** (samo žrtve vide njegovo/njezino nasilničko ponašanje)
- prisutnost fizičkog nasilja u prijašnjim vezama te prijetnje fizičkim nasiljem
- lomi, baca, uništava predmete

Josip Dobrinić, 8. r.

KAKO PREPOZNATI ŽRTVU?

- u razgovoru spominje koliko se boji partnera/ice,
- brine o tome kako će partner/ica reagirati na njezine/njegove aktivnosti,
- usredotočuje se gotovo isključivo na partnerove/ičine osjećaje i misli
- boji se da bi intervencija samo mogla pogoršati situaciju
- srami se detaljnije razgovarati o svojoj vezi
- ima manje ili veće ozljede koje pokušava sakriti (suncane naočale, odjeća dugih rukava po toplom vremenu),
- daje netočna objašnjenja nesuglasica
- očajnički pokušava udovoljiti partneru u nadi na će izbjeći daljnje nasilje
- često se ne može ponašati u skladu sa svojim interesima: "Moj dečko/djevojka to neće dopustiti, ne voli dok to radim/obučem, ljutit će se..."
- depresivna/an je, tjeskobna/an, čak i suicidalna/an
- opravdava partnera/icu (imao/la je loš dan, nije uvijek takav/va, on/ona mene voli...)

Denis Novosel, 8. r.

KAKO ZNATE DA STE U NASILNIČKOJ VEZI?

- nasilnik/ca se ponaša ljubomorno pred drugima, pokazuje "vlasništvo"
- ponižava partnera/icu pred drugima, neslano se šali
- nasilnik/ca se ponaša prezaštitnički, žrtva nema ni minute slobode
- žrtva je u stalnom "kontakta očima" s nasilnikom/icom
- nasilnik/ca odgovara na pitanja koje je postavljeno žrtvi, poseže za predmetima koji su poslani žrtvi
- žrtvino ponašanje se promijeni čim nasilnik/ca napusti prostoriju (npr. postane življa, komunikativnija....)

ŠTO SADA???

Obećanja i povremena zatišja nisu nužno znak promjene, već dio nasilničkog ponašanja. Bez intervencije i promjene situacija će se samo pogoršati, a može čak završiti i nasilnom smrću. Prošlost i budućnost ovakve veze može se lako opisati, s obzirom na sadašnjost.

A ŠTO VI MOŽETE NAPRAVITI? REAGIRAJTE!!!!

Nasilje u vezama nije *njihov* privatni problem, već problem svih nas. Pričajte s prijateljom/icom koja je u nasilnoj vezi, upozorite je/ga na nasilno ponašanje.

Ponudite joj/mu bezuvjetnu podršku, izlazak iz takve veze je vrlo težak. Potaknite je/ga da ga/ju prijavi policiji ili Udruzi za direktnu zaštitu

ljudskih/ženskih prava, SOS telefonu. Bilo što napraviti bolje je od okretanja glave od problema, nego ništa.

Domagoj Grginčić, 8. r.

O cijeloj temi može se nešto reći i na temelju ISTRAŽIVANJA CESI:

- **52%** mladića i **35%** djevojaka smatra da su žene odgovorne za odgoj djece i obavljanje kućanskih poslova
- **21%** mladića i **3%** djevojaka izjavljuje da se od djevojke očekuje da pristane na seks s dečkom koji je potrošio poprilično novca tijekom zajedničkog izlaska.
- **28%** mladića i **8%** djevojaka vjeruje da žene kada kažu NE misle DA.
- **51%** mladića i **31%** djevojaka smatra da žena treba paziti da ne izaziva muškarca
- **17%** mladih pristaju na nešto samo zato što im je neugodno ili ih je strah reći ne.
- **15%** mladića i **4%** djevojaka smatra da je prihvatljivo da dečko udari djevojku ako ga je ona prevarila.
- **23%** mladića i **7%** djevojaka smatra da je za neke osobe dobro da ih partner/partnerica ponekad udari.
- **25%** mladića i **12%** djevojaka ne smatra prisiljavanje na seksualne odnose nasilnim ponašanjem
- **6%** mladića izjavljuje da prisiljava svoju partnericu na seksualni odnos.
- **60%** mladih ljudi izjavljuju da su doživjeli neki oblik nasilja u vezi.
- **43%** mladih izjavljuje da su koristili neki oblik nasilnog ponašanja u vezi.
- **87%** djevojaka i **57%** mladića smatra da je nasilje u vezama ozbiljan problem.
- **26%** mladića i **13%** djevojaka ne smatra šamaranje nasilnim ponašanjem

BUDITE REALNI/E!

Radi nasilja koje se dešava vama, trpi i vaša okolina, prijatelji, obitelj...

Nasilnik/ca se neće promijeniti sam od sebe, niti ćete ga promijeniti vi.

Prestanak nasilja nad vama desit će se samo ukoliko nađe novu žrtvu.

To može biti za 10 dana, 10 mjeseci, ali i 10 godina. Ali i nikada.

VOLONTERI

MI SMO JEDNO

Šest je sati. Bacio sam pogled na ručni sat koji se nalazio na stolu kraj mog kreveta. Ne čekajući sam napustio krevet, zaputio se drugom kraju sobe gdje se nalazio moj ormar s odjećom, odjenuo i obuo, umio, oprao zube, počeo izlaziti iz kuće. Vrijeme je prolazilo, a tako sam se i ja približavao školi. Došavši u Barilović, otišao sam u trgovinu u kojoj sam si kupio sendvič, a potom i došao u školu. Ondje sam strpljivo čekao punih osam sati da dođe autobus kojim smo trebali ići na izlet. No došlo je do komplikacija. Autobus je krenuo ranije pa su dvanaest učenika naše škole i ja pošli ka autobusnoj stanici petnaest minuta ranije. Dok smo prilazili, bus nas je čekao. Zauzeli smo mjesta u autobusu koji je bio prazan. Ubrzo smo stigli u Karlovac. Cilj ovog izleta je bilo druženje s djecom s posebnim potrebama. Ta djeca su nas čekala pored svoje škole na Baniji. Uskoro su se i oni ukrkali na bus. Prvo što smo napravili, bila je tišina. Nitko nije progovorio niti riječ. Kasnije smo se uklopili među svu tu djecu. Upoznali smo ih i saznali njihova imena. Našli smo prijatelje koje ćemo uvijek pamtiti. Zajedno smo razgledavali Muzej krapinskog pračovjeka, ručali u restoranu, posjetili Mariju Bistricu i vozili se sa smiješkom na licu. I još jednom je vrijeme prošlo u trenu. Vraćali smo se kući. Novim prijateljima se svidio moj papirnati ždral. Kao znak zahvalnosti, svakome sam načinio jednog takvog ždrala. Oni su bili sretni i zahvalni, dobri i brižni. Najbolje je to što se ne smatraju drukčijima od ostalih vršnjaka, već se smatraju posebnima. Govore i odnose se jedni prema drugima kao prema svojim najdražima, oni su jedna velika obitelj. Došao sam doma u pola sedam uvečer. Bio sam umoran, bilo mi je teško sva ta iskustva ispričati roditeljima i sestrama... Ipak, imam za reći samo jedno: „Neka Azra, Tea, Nina, Tina, Leo, Toni, Ante, Kiki, Želimir, Alen, Mia, Marijana, Mirjana. Klaudija, Mirela i Angela znaju da je među njima nekada bio i Borna Marčac, živi svjedok njihovih mana, ali i onoga što prevladava u njihovim srcima - njihovih snova i želja, dobrote i znatiželje...

VRŠNJACI – POMAGAČI

Pred sam kraj mjeseca svibnja održan je u našoj školi sportski susret unutar projekta „Vršnjaci – pomagači“. Naši volonteri ugodili su učenike Centra za odgoj i obrazovanje djece i mladeži u Karlovcu. Središnji događaj je bio sportski susret gdje su se mješovite ekipe učenika natjecale u odbojci, potezanju užeta, skakanju u vrećama... Nakon sporta slijedio je radni dio gdje nam je zadatak bio zasaditi 30 tuja uz ogradu škole. Taj zadatak smo svi ozbiljno shvatili te je u rekordnom vremenu i bio izvršen. Svi zajedno smo se odšetali do Starog grada gdje nam je naš Borna iz 8.r. ukratko prepričao njegovu povijest kao i povijest prvih vlasnika Starog grada – obitelji Barilović. Kako je sve dobro završiti pjesmom, nastojali smo upravo tako i završiti te smo za kraj svi uživali u karaokama. – Možemo li doći sutra? – bilo je pitanje koje je dalo smisao cijelom danu.

Pripremila: stručna suradnica
Dejana Kirinčić

Borna Marčac, 8. r.

AKO I JESAM DIJETE U DUŠI, ONDA ŽELIM TO I OSTATI**Izlet na Brijune: Let u pulskoj Areni**

Vedra, nasmijana, draga i sućutna, topla i ambiciozna, takva je naša učiteljica povijesti *Svetlana Potkrajac*. Tko i ne voli povijest, zavoljet će nju. Dovoljno da je poželimo pobliže upoznati. Spremno je podijelila svoja razmišljanja i fotografije s nama. Kaže se „Povijest je učiteljica života“, a od naše učiteljice možemo nešto naučiti i kad ne predaje povijest, nego samo razmišlja o životu.

Vratite se, za početak, u osnovnu školu, kao učenica: koji Vam je bio omiljeni predmet (povijest?), a koji najomraženiji?

Pa, moram priznati da mi je povijest zaista bila omiljeni predmet. Ljubav se dogodila na prvom satu povijesti u petom razredu, ali dogodila se i još jedna velika ljubav. Sjećam se dok smo listali udžbenik povijesti kako bismo vidjeli što nas sve očekuje, primijetila sam malenu sličicu na dnu stranice. Na slici je bio prikazan arheolog na terenu kako nešto kopa. To je bilo dovoljno da znam da želim to raditi u životu. Istina, dobila sam uskoro i novi nadimak *Grobarka*, ali nije mi bilo važno. Još uvijek čuvam svoj udžbenik povijesti iz petog razreda kako bi me podsjećao na taj za mene veliki događaj. Kroz cijelu osnovnu i srednju školu imala sam isti san, tako da mi nije bilo teško odlučiti koji fakultet upisati i što želim postati. Iskreno, ako i jesam imala neki predmet koji mi je bio "najgori", ne mogu se sjetiti. Mislim da je to većinom ovisilo o učiteljima. Kao i danas. Ako je učitelj *cool* i predmet je...

Kad ste odlučili postati profesorica povijesti? Jeste li ikad požalili?

To se dogodilo sasvim slučajno. Nakon završenog studija neko vrijeme sam tražila posao u muzejima, arhivima i sl...Tada sam pročitala natječaj da se u OŠ Barilović traži učitelj/ica povijesti; odlučila sam se javiti na natječaj i evo me...nisam požalila, jer mi je učiteljski posao otkrio jedan sasvim novi svijet o kojem tijekom studija nisam razmišljala. Bila sam u arheološkim vodama i razmišljala o velikim tajnama i misterijama koje trebaju tek biti otkrivene...Sada kada to sve gledam s ove pozicije, to je bila ispravna odluka. Volim biti učiteljica, a posebno volim predavati svoj predmet. Osobno mislim da mi ide dobro, ali učenici su ti koji to mogu potvrditi ili opovrgnuti....haha...

Što je najljepše u Vašem poslu, a što najteže?

Najljepša su prijateljstva s ostalim kolegama, jer nakon nekog vremena vidite da vam neki ljudi toliko prirastu srcu i postanu važne osobe u životu. Zaista mogu reći da sam u školi pronašla prave prijatelje... a učenici, oni su pak nešto posebno.. Do rada u školi uvijek sam govorila da ne nalazim zajednički jezik s djecom. Mislila sam krivo. Učenici me zaista razvesele i nasmiju do suza, imamo svoje dobre i loše trenutke... Svako dijete koje sam imala čast podučavati zauvijek je urezano u mojim sjećanjima. Nema razlike u dobi, svi oni žele da ih se s vremena na vrijeme sasluša, da se čuje njihov glas... Posebno volim kada je učenik toliko zainteresiran za predmet da ga to tjera u istraživanje, a onda mi otkriva podatke koje nisam ni sama znala... Savršeno... Meni je osobno najteže učenike ispitivati i ocjenjivati... Međutim, to je nešto što jednostavno moram, pokušavam da to prođe bez većih trauma i suza i za mene i za njih...

Koji su za Vas najveći profesionalni izazovi, planovi, ambicije?

Voljela bih se nastaviti baviti ovim što sada radim, volim podučavati, volim biti povjesničar. Imam svoje teme i interese tako da su trenutne profesionalne želje i ambicije usredotočene na moje osobno usavršavanje. Željela bih nastaviti školovanje i profesionalno se usavršavati. Počela sam se baviti tematikom *holokausta* slučajno, ali imam želju u potpunosti se posvetiti ovoj temi, pa možda čak i jednog dana podučavati ovo područje... Snovi...snovi...

Učiteljski izlet u Sarajevo: Baščaršija

Vaš najveći profesionalni uspjeh?

Dogodio se ne tako davno, prije gotovo godinu dana kada sam bila pozvana kao gost predavač u *Amsterdam* na temu *holokausta*. Po prvi puta stajala sam rame uz rame s nekolicinom ljudi koji su izvanredni stručnjaci na ovom području. Bila sam istovremeno nervozna, preplašena, ali i nadasve ponosna na sebe...

Tko je na Vas najviše utjecao, čime, kako?

Moji roditelji... Imam super roditelje koji su odgojili mene i brata da jednoga dana budemo kompletne osobe. Potječem iz radničke obitelji i toga se ne sramim. Roditelji su mi priuštili školovanje, mislim da je to najvažnija i najvrednija stvar koji su mi dali u životu. Dobila sam diplomu, a sada je na meni da nastavim dalje ako hoću. To je vrednije od bilo kojeg materijalnog bogatstva. Neprocjenjivo...

Mislite li da ste se rodili u pravo vrijeme ili biste radije živjeli u nekom drugom povijesnom razdoblju?

Pa mislim da o tome razmišlja svaki čovjek, uvijek je negdje drugdje i u nekom drugom vremenu bolje, stvarnost nije privlačna. Za mene osobno, ako baš moram birati, to bi sigurno bilo vrijeme početka 20.st., razdoblje 20-ih i 30-ih godina, poznatije kao "*lude dvadesete*", svijet nijemog filma, jazza, novih modnih stilova, ali i ozbiljnih političkih promjena....

U kojem povijesnom razdoblju nikako ne biste živjeli?

Sigurno srednji vijek... Prevelika glad i siromaštvo, bolesti, ratovi, malo me podsjeća na današnje vrijeme.

Koja je tajna veza između Vas i rock'n'rolla?

To je glazba uz koju sam odrasla... Čitao se njemački časopis *Bravo* iako nismo znali ni riječi njemačkoga i sakupljali naljepnice... To je jedina glazba koja me smiruje, uz koju mogu pjevati, vrištati, skakati a da ne izgledam čudno... Mogu se smijati i plakati... Kao i svaka vrsta glazbe, šalje poruku...

Što nedostaje današnjoj generaciji mladih?

Ma ja mislim da je generacija mladih sasvim dobra s obzirom na vremena u kojima živimo... Kada razgovaram sa svojim učenicima o njihovim planovima i željama, vidim da im je zaista teško i da se ponekad boje što ih očekuje u budućnosti... A to što se oblače drugačije ili slušaju drugačiju glazbu, to mi nije čudno, o ukusima se ne raspravlja. Tko kaže da mi nismo bili čudni kada smo odrastali...?! Ono što bih im sigurno preporučila, bez obzira na godine, da iskoriste internet i svoje znanje, želje i ambicije i da djeluju oko sebe, da postanu više angažirani u udrugama, posebno civilnog društva. Imala sam prilike upoznati mlade ljude koji već godinama djeluju kao volonteri u nizu udruga, putuju, druže se, uče jezike...

Zašto treba ići na koncerte (a ne samo slušati CD)? Izdvojite neke na kojima ste bili!

Slušam ja CD-e, ali posve drugačiji je doživljaj kada odete na koncert... Svi ljudi oko tebe koji su došli s ciljem da se provedu kao nikada u životu... A iskustvo kada odrasteš uz nečiju glazbu i onda to sve vidiš uživo...nemoguće je opisati... Bila sam zaista na dosta koncerata, a najdraži su mi koncert grupe *Pearl Jam*, *Depeche Mode* i *Metallice*...

Nema puno odraslih koji gledaju crtiće, ali Vi da. Kako to tumačite, jeste li još uvijek dijete u duši?

Ne znam... možda... Jednostavno volim svijet bajki, priča i crtića, to je ono što me opušta... Svi znaju za moju opsesiju svijetom fantazije, obožavam vile i moju savršenu *Tinkerbell*... U crtićima nailazimo na nepravdu, tugu, ali i na *happy end*...volim poruku koju nam šalju. Ako i jesam dijete u duši, onda želim to i ostati i nikad ne izgubiti to dijete u sebi...

Imate li dovoljno slobodnog vremena, čemu ga posvećujete?

Iskreno, dok traje škola baš i nemam, ali volim se prepustiti stvarima koje me opuštaju... Neki dobar film, knjiga, druženje s prijateljima ili putovanje... A ponekad jednostavno želim boraviti u svijetu snova i pošteno se naspavati... Većinom ono što ne stignem dok traje škola nadoknađujem u vrijeme godišnjeg odmora...

Volite putovati; zašto? Što je važno za uspjeh putovanja: kamo, kuda, s kime, čime ili nešto peto?

To je ono što me ispunjava. Volim upoznavati nove zemlje, ljude, kulture, probati hranu... Rijetko putujem sama, to je slučaj ako idem na neki seminar ili sl... Uvijek je bolje putovati u društvu, a, sada, destinacija uvijek ovisi o interesima... Imam neke zemlje koje su mi zanimljivije i one manje zanimljive, pošto sam *zimogrozna*, volim toplija područja.

Izdvojite neka putovanja; po čemu ih pamтите: suvenirima, fotografijama, naučenom...?

Šetnja uz jezero Balaton, Mađarska

Pamtim ih po tome što su mi se tim putovanjima ostvarile želje i snovi... Sjećam se svog prvog velikog putovanja u *Pariz*, htjela sam vidjeti muzej *Louvre* i kip *Afrodite Milske*... Kad sam je vidjela, za mene je svijet stao... Ili moje prvo putovanje u Izrael, u zemlju o kojoj sam sanjala još kao djevojčica... Sjećam se mirisa Istoka i boja, sjećam se predivnih i dragih ljudi... Definitivno moj prvi izbor za preseljenje...

Što ne biste htjeli propustiti u životu, a još niste ostvarili?

Imam jedan neostvaren san iz djetinjstva, koji se nadam da ću uskoro ostvariti – putovanje u *Indiju* i kupanje u *Svetoj rijeci Ganges*...pošaljem razglednicu...

BUTZ PITANJA: NAJ+/ NAJ –

1. **Boja?** Plava/smeđa (mada nosim smeđu odjeću).
2. **Hrana/piće?** Ja jedem sve osim fileka.
3. **Film?** *Kronike iz Narnije*; ako mi je neki film loš prekinem ga gledati...jednostavno.
4. **Pjevač?** Jim Morrison/onaj hrvatski boy bend, to je bilo nešto strašno.
5. **Lik iz crtića?** *TinkerBell* (u ovom trenutku).
6. **Pjesma?** Ovisi o trenutku...ima ih više.
7. **Rečenica?** *Dum spiro spero* – Dok živim, nadam se/sve ono što zvuči negativno i puno mržnje.
8. **Osobina?** Iskrenost/ulizivanje.
9. **Životinja?** .Pas/komarac (u ovom trenutku).
10. **Doček Nove godine?** S onima koje volim/kad sam bila bolesna.

Razgovarala: Petra Stanković, 7. r.

POZDRAV OD OSMAŠA

Biseri

Filip : „Galeba je napisao Ruder Bošković“
Denis + Sanja = nova vrata
Denisova jednotjedna ljubav
Valentina .
Sanjin krug istine; Sanja jede temperu .
Filip je iskrivio stolicu ; „Nisam ja!!!!“ (barem je pomogao Africi)
Denis je pregazio Filipa tokom ljetnih praznika (motorom).
Prijenosni mravinjak (Sanjin izum)
Chucknorrismanija !!!!
Denisovo izgubljenje u amfiteatru u Puli .
Denisovo ostavljanje grafita na svakom koraku .
Veliki misterij :otisak cipele na stropu .
Uništavanje PSE (periodnog sustava elemenata) i karte iz povijesti .
Filip : „Nije žarulja nego je žaljura“.
Borna razrednici : „Kaznite me“ .
Borna na geografiji : „Kako ćemo vidjeti kartu ako je slijepa?“
Razrednica je prolila kavu po imeniku .
Valentinin „cuckic“ .
Matija se svađa s ravnateljicom .
Nakon Andrejinog šamara, Denis je postao fenomen : kad god se smije, plače!

To su oni (slijeva nadesno): Denis Novosel, Luka Dobrinić, Domagoj Grginčić, Josip Dobrinić, Filip Šetinc, Matija Vratarić, Borna Marčac, Andreja Britvec, Nikolina Bosiljevac, razrednica Karolina Čorak, Iva Krajačić, Mateja Trgovčić, Sanja Stiščak, Valentina Župčić

Prije osam godina započelo je naše putovanje, putovanje koje je obilježilo naše živote. S tugom i sjetom u očima prisjećamo se prvih početaka i prvih susreta s prijateljima i učiteljima. Premda su neki od nas došli s drugih mjesta, Siče, Leskovca i Belaja, već tada smo postali dio jedne zajednice, zajednice koja nas je učila i pripremala za daljnji život. Neke od učitelja pamtit ćemo cijeli život, znat ćemo da su uvijek bili uz nas i da su nam bili velika potpora.

Andreja Britvec